Tabără de curte doar cu numele...

Una din taberele de curte din raionul Nicolae Bălcescu ființează pe lîngă Liceul „Ion Creangă". Ființează este un fel de a spune, deoarece la data popasului nostru nimic nu ne dădea dreptul să întrezărim posibilități de organizare a unor multiple activități sportive. Profesorul de educație fizică Ion Craioveanu ne-a întîmpinat oarecum jenat de starea terenurilor de sport ale liceului: cele de handbal, de volei și de baschet erau parțial inundate (plouase în ajun, iar drenajul ca și inexistent...) în timp ce pista de alergări avea doar urme de zgură...

În general, curtea liceului nu avea nimic care să te cheme, să te atragă. Și — colac peste pupăză, cum se spune — la marginea unor viitoare terenuri pentru volei și baschet se odihnea nestingherit un uriaș cîntar, vestigiu al depozitului șantierului Direcțiunii muzeelor istorice, instalat în aceeași curte.

— Am intervenit pe lîngă direcțiunea șantierului, dar fără nici un folos, ne mărturisea cu amărăciune profesorul Craioveanu.

Ceva mai bine stau însă lucrurile cu sălile de club instalate în două încăperi, una pentru sah și alta pentru tenis de masă. La fel, aspecte pozitive în ceea ce privește materialele de sport care vor fi puse la dispoziția elevilor:

Este evident că aici Secțiunea de învățămînt va trebui să acorde un sprijin mai... vizibil pentru întreținerea terenurilor de sport, cu atît mai mult cu cît — după cum ne spunea prof. Craioveanu — la „Creangă" ființează și baza raională școlară de handbal. Dar, după cum se vede, ea nu prea merită această titulatură.

Desigur, inițiativa creării unor asemenea tabere de curte este salutară. Ea va permite elevilor să-și desfășoare o parte din activitățile lor din vacanța de vară în mod organizat, sub îndrumarea unor profesori de specialitate. Dar o asemenea inițiativă, pentru a fi rodnică, trebuie sprijinită în mod activ. Or, acest lucru se pare că lipsește în cazul Liceului „Ion Creangă".

Cam în aceeași perioadă cu vizita noastră la terenurile de sport ale liceului a fost organizată o consfătuire cu factorii răspunzători de activitățile sportive din vacanță. Foarte bine! Dar, de ce așa de tîrziu? Ce îmbunătățiri se mai pot aduce unor asemenea tabere după... cîteva zile de la inaugurarea lor?

Va trebui mult spirit gospodăresc pentru a fi eliminat aspectul de improvizație care mai există pe alocuri și care n-are darul de a atrage elevii...

TIBERIU STAMA

Glasul ademenitor al sirenei...

După ce s-a mutat la Brăila, antrenorul Victor Măgureanu a trimis vorbă la doi dintre foștii săi elevi din Cîmpia Turzii să-și pregătească bagajele și să stea pe picior de plecare, că într-o noapte o să-i „ridice" și o să-i aducă în noua dumisale reședință. Venise la Brăila să pună pe picioare echipa de volei „Progresul" din localitate și, precaut, s-a gîndit să-și aducă cu sine jucători verificați, doi „piloni" care să susțină plasa „indigenilor".

Metodele de convingere? Mai întîi, promisiuni — marea cu sarea; și apoi încercarea coardei sentimentale: „la Cîmpia Turzii o să vă stingeți în negrul anonimat, urmați-vă chemarea destinului" (în gîndul său: iată-mă și destin) și, apoi, profetic: „la Brăila arde steaua voastră. Veniți în întîmpinarea ei!"

Tentați de o atît de tulburătoare perspectivă, Stan și Tritean se decid s-o rupă cu monotonia locului și dispar într-o noapte, avînd ca destinație orașul de pe Dunăre. Dintr-o mică escală la Brașov trimit celor rămași „salutări de bine" și asigurarea „noi sîntem pe calea cea bună"!

Primirea la Brăila și tratativele ulterioare se pare că n-au decurs chiar așa cum își închipuiau ei. Cert este că după patru zile, cei doi voiajori iau din nou trenul și se întorc pocăiți acasă. Probabil că n-au dat în drumul lor nici de bogățiile lui Cresus, nici de grădinile Semiramidei; sau poate nu l-au găsit pe „marele Mecena" în apele sale: n-a dat cît a promis.

Secția de volei din Cîmpia Turzii s-a arătat destul de îngăduitoare și și-a reprimit la sînu-i pe fiii rătăcitori. A considerat că cele întîmplate le-au fost învățătură de minte.

Legăturile telefonice Brăila—Cîmpia Turzii nu s-au întrerupt însă. La un cap antrenorul Măgureanu oferă, la altul, jucătorul Tritean întreabă: cît? și cînd?

Starea asta de lucruri face ca Tritean să-i joace cum vrea pe cei de acasă; are doar cu ce-i speria! Își ia, în plus, și libertate de acțiune: joacă cînd vrea, pleacă atunci cînd îi place.

Într-un meci disputat la București, cu Semănătoarea, se comportă total nesportiv și arbitrul dictează, regulamentar, eliminarea lui din joc. Miniat pe... răutatea omenească. Tritean se îmbarcă spre Brăila și cere azil. Revine la Cîmpia Turzii după o săptămînă să-și facă lichidările, dar văzînd că ai săi se pregăteau să-l... lichideze oricum, îl încearcă ciuda. Și începe să cedeze. Face și un act „revoluționar": arde în... piață foile de întoarcere spre Brăila. Apoi, maleabil, promite; dar promisiunile sale sînt false. Simulează loialitate, dar în sine frămîntă rezolvări filistine.

Proba peremptorie: nu s-a prezentat la meciurile de la Constanța, Suceava și la cel cu Semănătoarea disputat acasă, partida cheie pentru situația echipei.

Absențele nemotivate au determinat scoaterea sa din secție.

Dar Tritean știa că mai are o ieșire: maestrul Mărgureanu. Pentru asta îi trebuia însă legitimația. Cum s-o scoată? Își întocmește un plan à la Sfîntul — ce e drept mai puțin elegant ca al acestuia — și, profitînd de bătrînețea magazinerului, o sustrage.

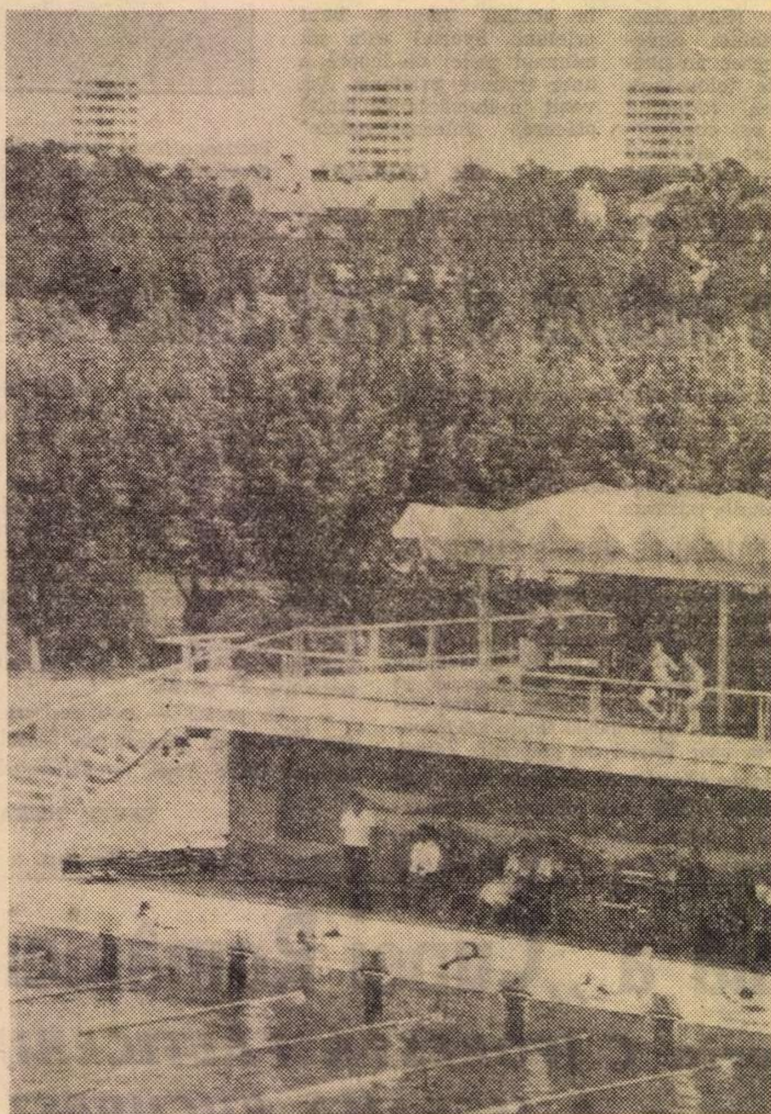
Purtarea sa total lipsită de onestitate merită... răsplătită cu o suspendare. I se va da astfel un răgaz să mediteze; să gîndească la îndatoririle ce revin unui sportiv, la respectul pe care trebuie să-l poarte acelora care au investit „capital moral" în el, să descifreze sensul... filozofic al proverbului popular: „Cine aleargă după doi iepuri..."

Cele de mai sus nu trebuie să-i facă pe Tritean și pe ceilalți (Stan și noul candidat la evadare, Helmuth Teutsch, veteranul echipei din Cîmpia Turzii!) să înțeleagă că un jucător este obligat să rămînă la un club contrar voinței lui. Nimeni nu-l ține cu forța, nimeni nu-i răpește posibilitatea de a se verifica și în cadrul altei formații. Însă „schimbul" trebuie făcut în limitele unei înțelegeri, ale deplinei sportivități, fără evadări care aduc o dezertare de la datorie.

Marele vinovat rămîne însă cel cu manevrele. Iar toți acei care îi vor asculta glasul și se vor prinde în mrejele promisiunilor și ale acelui du-te vino de la o echipă la alta, se vor trezi dublu păgubiți: își vor pierde și rosturile și forma sportivă.

Totdeauna tentațiile au fost mari, dar nici riscurile n-au fost vreodată mai mici.

N. NĂMĂIEȘTEANU

Printre numeroasele amenajări sportive aflate în parcul „Dinamo" se află și elegantul bazin olimpic de înot, loc de întîlnire a micilor și marilor performeri din Capitală

Foto: N. Aurel

ÎN LOC DE ECHIPAMENT, BONURI

● O LIPSA DE MATERIALE SPORTIVE IN VALOARE DE 4 190 DE LEI

● DE CE INTIRZIE MASURILE?

S-a vorbit mult despre buna întreținere și folosirea rațională a echipamentului atît de important pentru desfășurarea unei intense activități sportive. Era deci firesc ca zilele trecute, cînd am fost oaspeții Fabricii de in și cînepă din Păulești (comună care aparține de orașul Ploiești) să trecem și pe la magazia cu materiale a asociației sportive, despre care ni se spusese la consiliul orășenesc UCFS că e... bogată. Dar... În loc de tricouri, chiloți sau maieuri, în rafturile micuței camere de la clubul întreprinderii am găsit costume pentru echipa... artistică și instrumente muzicale. Doar cîteva tricouri rupte, ciorapi murdari și ghete de fotbal pline de noroi, aruncate pe jos, aminteau că acolo a existat cîndva o magazie de echipament sportiv în valoare de aproape 10 000 lei.

— Unde sînt tenișii, bluzele, mingile, șorturile?, l-am întrebat pe Ioan Bănică, care administrează de mai mulți ani materialele și echipamentul asociației sportive.

— Aici, ne-a răspuns cu seninătate tov. Bănică, arătîndu-ne un dosar cu chitanțe.

— Bine, am zis (gîndindu-ne că poate a avut loc o recentă competiție pentru care s-a dat concurenților echipamentul necesar), dar de ce îl primiți înapoi de la sportivi atît de murdar?

— Măcar de-ar veni înapoi chiar și în starea aceasta. Am bonuri care poartă diverse date din anul trecut.

Am aflat că normatorul Ioan Rădulescu, vopsitorul Constantin Tudorache, imprimerul Gh. Dumbravă ș.a au de anul trecut în folosință personală echipament, iar alți salariați au luat tricouri, tenișii sau chiloți în perfectă stare și le-au înapoiat uzate. Ceea ce e și mai grav e faptul că o serie de oameni ca Gh. Constantinoaie (fostul președinte al asociației sportive), Constantin Arsene ș.a. au plecat din fabrică cu saci de voiaj, tenișii și tricouri împrumutate de la asociația sportivă. Cine răspunde de înstrăinarea echipamentului respectiv? Un proces verbal întocmit de comisia de revizie la 15 ianuarie 1937, ne informează că din inventarul sportiv lipsesc materiale și echipament în valoare de 4 190 de lei. Magazionerul a încercat să ne explice că are bonuri de la cei care au împrumutat echipament, fiind acoperit de eventualele pierderi. Să presupunem că are toate chitanțele, însă nu poate fi scutit de răspunderea ce-i revine pentru modul cum a manipulat bunurile asociației sportive. Ioan Bănică a făcut favoritisme, dînd adesea „pe ochi" mingi, tenișii, bluze și tricouri, fără aprobarea consiliului asociației, și creînd astfel teren prielnic pentru risipă și folosirea în scopuri personale a echipamentului.

Există, fără îndoială, și alte cauze care au generat lipsurile menționate. Trebuie amintit, în primul rînd, că de multă vreme nimeni din conducerea asociației nu s-a interesat de soarta echipamentului, iar foile de lichidare sau transfer ale unor salariați încărcați cu materiale sportive au fost semnate de cine a vrut și cine n-a vrut. Deși cunoșteau situația deplorabilă a echipamentului, membrii consiliului asociației nu au luat măsuri pentru lichidarea deficiențelor semnalate de comisia de revizie încă la începutul anului. Or fi așteptînd, probabil, să mai treacă încă un an? Poate consiliul orășenesc UCFS nu va fi de aceeași părere.

... „echipat" la magazia asociației sportive Textila Păulești

Desen de Al. Clenciu

TR. IOANIȚESCU

CÎTEVA CONCLUZII DUPĂ ÎNTRECERILE TINERILOR LUPTĂTORI

Finalele campionatului de lupte greco-romane al țării și concursul republican de primăvară la „libere", care au avut loc la Lugoj, au reunit la start peste 300 de juniori din toate regiunile țării. Cele două competiții au constituit totodată și o verificare a gradului de pregătire a tinerilor noștri sportivi vizați pentru campionatele mondiale de lupte (juniori) de la Haskovo (R. P. Bulgaria), din luna august.

De la început trebuie să remarcăm faptul că la „greco-romane", întrecerile s-au desfășurat la un înalt nivel, superior ediției din anul trecut a finalelor campionatelor republicane. Cei 169 de concurenți au dovedit o bună pregătire, executînd un mare număr de procedee tehnice. Dacă pînă acum lupta pentru întîietate se dădea doar între sportivii din regiunile București, Brașov și Banat, de astă dată am constatat cu satisfacție prezența în finale a unor tineri luptători din orașele Rădăuți, Petroșeni, Tulcea, Găești și Tr. Severin, centre în care sportul luptelor a început să facă pași serioși spre afirmare. O notă bună acordăm și concurenților din regiunea Banat, care au obținut primul loc în clasamentul pe regiuni, cu 47 de puncte.

Vorbind despre comportarea juniorilor de la „greco-romane" se cuvine să amintim pe **Gh. Berceanu** (Electroputere Craiova), **Gh. Pintilescu** (Dinamo București), **C. Feodorov** (Flamura roșie Tulcea), **V. Cenda** (C.S.M. Reșița), **Gh. Vărdaru** (C.F.R. Timișoara), **M. Civic** (A.S.M.T. Lugoj) — care s-au impus ca elemente cu reale perspective. De asemenea, trebuie consemnată și munca plină de însuflețire a unor tineri antrenori cum sînt **T. Gaiță** (Tr. Severin), **Gh. Gherasim** (Rădăuți), **I. Toma** (Satu Mare), **I. Pintea** (Tg. Mureș), **I. Ionescu** (Reșița), **Gh. Toth** (Timișoara) — pentru ridicarea de noi elemente în sportul luptelor.

La „libere", finalele concursului republican de primăvară al juniorilor, spre deosebire de evoluțiile la „greco-romane", ne-au arătat, în special, diferența de valoare care există între concurenți la unele categorii. De-a lungul întrecerilor, majoritatea sportivilor au fost prea puțin preocupați de executarea unor acțiuni specifice luptelor libere, preferînd să utilizeze procedee de „greco-romane". Ei au fost insuficient pregătiți din punct de vedere tehnic, neinițiind intrări la gambe și coapse.

Am remarcat totuși comportările unor tineri talentați cum sînt **V. Mihăilă** și **I. Vlădescu** (Brașov), **Fl. Neicev** și **I. Iatagan** (Tîrgoviște), **T. Pancă** și **P. Andronache** (București), **E. Panait** (Galați), **V. Pînzaru** (Suceava), **S. Kașler** (Deva), **Fl. Moț** (Petrila). O mențiune specială reprezentativei orașului București, care a ocupat locul I în clasamentul pe regiuni. Surprinzătoare a fost, în schimb, slaba evoluție a sportivilor dobrogeni.

Recentele competiții sportive la care au participat juniorii de la „greco-romane" și „libere" ne-au arătat că tinerii noștri sportivi dispun de suficiente posibilități. Este necesar să se acorde, însă, o atenție sporită procesului de instruire, pentru însușirea de către sportivi a tuturor procedeelor specifice luptelor greco-romane și libere.

Pînă la C.M. de la Haskovo a mai rămas puțin timp, dar el trebuie folosit cu eficiență maximă pentru obținerea unor rezultate valoroase.

GH. CIORANU